

ЛОРА ЕЛЕН АНДЕРСОН

АМЕЛИЈА ЗУБИЋ

И НЕСТАЛО
БЛАГО ЈЕТИЈА

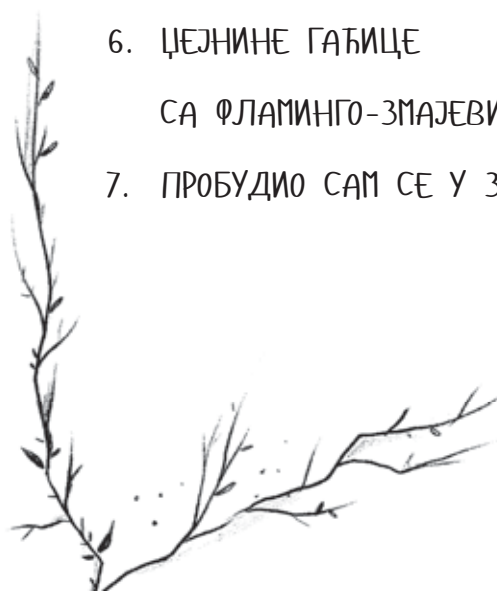
Превела Дијана Радиновић

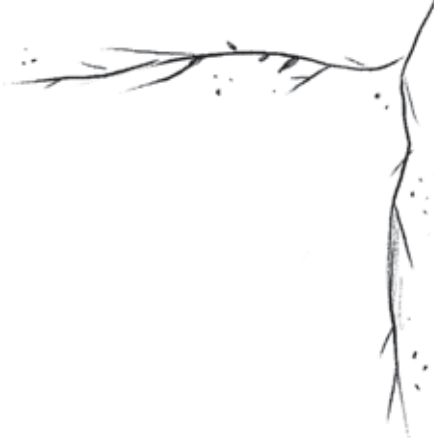

САДРЖАЈ

МАПА ЈАМА У ЈЕТИЈЕВСКОЈ ГОРИ	VI
ГРОЗОМОРНИ ПОЗДРАВИ	VIII
1. ПРДЕЖ ЈЕДНОРОГА И ВЕЛИЧАНСТВЕНОСТ	1
2. НАСЛИКАЈ МЕ ИСТО КАО ЈЕТИЈЕ	17
3. ПРИГРЛИ ЈЕТИЈА У СЕБИ	33
4. ТО ЈЕ ПОМАДА ЗА ЛИЦЕ!	47
5. НИКО НЕ ВОЛИ ПРОМЕНЕ	63
6. ЦЕЈНИНЕ ГАЂИЦЕ СА ФЛАМИНГО-ЗМАЈЕВИМА	75
7. ПРОБУДИО САМ СЕ У ЗИДУ	87

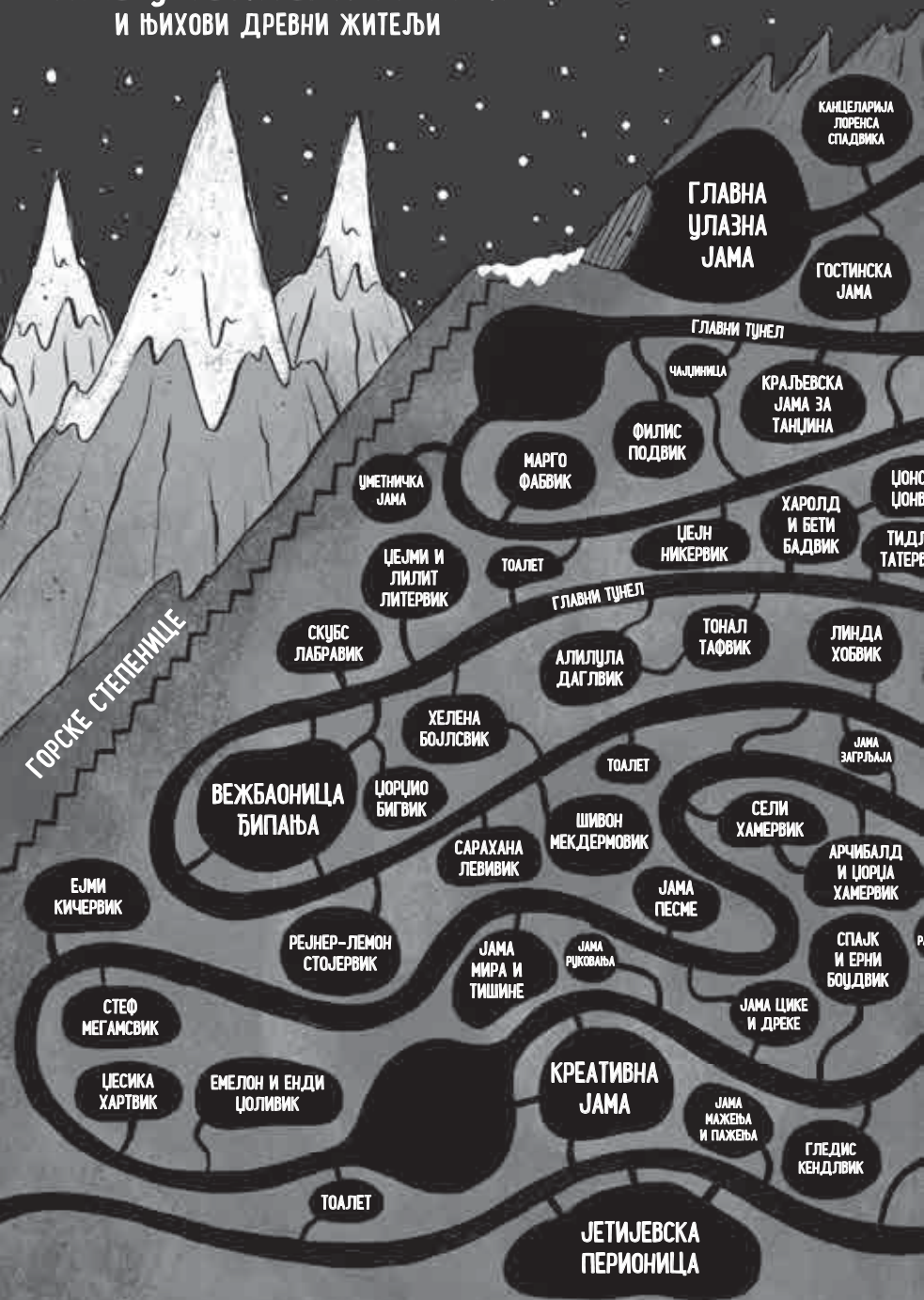

8. СЈАЈНЕ И ФАЛТАСТЕ СТРАХОТЕ	101
9. ЖУТО ТИ НЕ СТОЈИ.	113
10. ХИЉАДУ МИЉА ДАЛЕКО	125
11. ЉУБИТЕЉ СЈАЈА	137
12. ЈОК	147
13. ЗАШТО СМО У ЗИДУ?	161
14. ДРЕКА!	173
15. ИСЦЕДИЛИ СУ МИ МАЛО ДИВОТЕ	187
16. ВРЛО ЧУДНА И НЕЗГОДНА СИТУАЦИЈА	201
17. ЗАУВЕК	213

ЈАМЕ У ЈЕТИЈЕВСКОЈ ГОРИ И ЊИХОВИ ДРЕВНИ ЖИТЕЉИ

ГОСТИНСКА
ЈАМА ЗА АМЕЛИЈУ,
ФЛОРУ И КОСЦА
СМРТНОСОЦА

КОЛАЧАРСКА
ЈАМА

ЈЕТИЈЕВСКИ ВРТОВИ

ЈАМА ЗА
ЗАБАВЕ

ГЛАВНИ ТУНЕЛ

ЧАДНИЦА

СТЕН
СТЕНВИК

БИЛ
БАМВИК

ШАШАВА
ЈАМА

ТОАЛЕТ

КЛЕМЕНС
СПАДВИК

ТОАЛЕТ

ДЕРЕК
БОДВИК

ГЕВИН
ГРОЗНИ
ГРОТВИК

КЕНЕТ И
МОЛИ
СПИТВИК

КАРЛОС
И ЗОЕЛ
ЉУСОНВИК

АЛИСОН
МЕКДИВИВИК

ВИКИВИК
ВИКВИК

ГЕРИ
НОРТВИК

КАСПАР
ХАБЛВИК

ПИПА
ПЕПЕРВИК

АЛЕКСИС И
ЛОРНАПЛАУЗА
КИЛИВИК

ЦИЛИЈАН
И МАТИЈУС
ТИМВИК

ТОАЛЕТ

РОЗАНА
ТЕЈЛСВИК

ТОАЛЕТ

ГЛАВНИ ТУНЕЛ

ЧАДНИЦА

БЕРТИ
И БЕНЈИ
БОТОМВИК

КУПАТИЛО

СЕМ
И СТИВИ
ВЈУДАВИК

ЈАМА ЗА
КНИШЉИВЕ

СМРДЉИВА
ЈАМА

ЦАНЕТ
НАЈСВИК

КЛОИ
И ПЕДРО
ДАГВИК

МЕРИ
АНДЕРСВИК

ИНГРИД
И ШОН
АНДЕРСВИК

ШИЛА
ФЛОВИК

КУХИЊА

ЈАМА ЗА
ИЃЕ И ПИЃЕ

СМЕТЛИШТЕ

Грозоморне поздраве шаљу вам...

АМЕЛИЈА ЗУБИЋ

ВОЛИ:

Клуб бундеvara
Да стиче нове пријатеље

НЕ ВОЛИ:

Да се свађа с пријатељима
Да пропушта активности Клуба

ТАНЦИН

ВОЛИ:

Помаду Краљевски сјај
Да буде божанствен

НЕ ВОЛИ:

Неуредну собу
Недовољно сна

ВОЛИ:

Да копа јаме
Да ђипа

НЕ ВОЛИ:

Да буде далеко од пријатеља
Да буде баксуз

ФЛОРА

ВОЛИ:

Да помаже пријатељима
Да грицка укисељене очи

НЕ ВОЛИ:

Никакве тобогане
Да буде сам

КОСАЦ

КЛЕМЕНС

ВОЛИ:

Одлежалу жестоку подригушу
Све везано за бундеве!

НЕ ВОЛИ:

Досадне забаве
Недовољно сјаја

ЛОРЕНС

ВОЛИ:

Да се стара о древним јетијима
Своју ћерку Флору

НЕ ВОЛИ:

Кад је неки јети у опасности
Кад га прерано буде

ЛУДАЈА

ВОЛИ:

Голицање по стомаку
Загрљаје

НЕ ВОЛИ:

Расправе између Амелије
и њених пријатеља
Да повраћа семенке

ВОЛИ:

Да носи блиставу дијадему
Да свима показује блиставу
дијадему

НЕ ВОЛИ:

Да не носи блиставу
дијадему
Да изгуби блиставу
дијадему

МАРГО

ПРВО
ПОГЛАВЉЕ

ПРДЕЖ ЈЕДНОРОГА И ВЕЛИЧАЈНОСТ

– РОЂЕН-НОЋНО ГУЗОВАЊЕЕЕЕЕЕ!

Амелија Зубић се тргла из сна. Њена љубимица, бундева Лудаја, скотрљала се с кревета и – хоп! хоп! – откотрљала по поду.

– Није ваљда већ ноћ?! – упита Амелија навукавши ћебе преко главе.

– ПРОСЛАВА ЈЕ ИЗГЛЕДА ВЕЋ ПОЧЕЛА – каза Флора Грозомора Спадвик протегавши се.

Косац Смртоносац је закукао и сакрио се испод ћебета.

У Краљевству таме почео је зимски распуст, што је значило читавих шест недеља слободе! Мала вампирица Амелија Зубић и њено троје другара проводили су први викенд распуста у јамама на Јетијевској гори. Те јаме су биле дом свих древних пензионисаних јетија у краљевству. Сваки од њих живео је у својој удобној јами, које су све биле повезане читавом мрежом тунела осветљених свећама.

Флорина прабаба Клеменс пунила је триста педесет година и древни јетији су целог викенда правили забаву да прославе рођен-ноћ. Амелија и њени другари били су одушевљени што ће сви заједно ићи тамо да преспавају. Тамо их је чекало ћаскање до дубоко у дан, слушање трагичних прича уз свеће и силне лудорије и глупирање.

Врата јаме у којој су спавали Амелија, Флора и Косац нагло се отворише. Један стари јети се продра: „**ВРЕМЕ ЈЕ ЗА РОЂЕН-НОЋНО ГУЗОВАЊЕ!**“, па побеже.

– Флоро, зашто сви упорно вичу „рођен-ноћно гузовање“? – пискавим гласом упита Косац испод покривача. Мали косац смрти био је врло плах.

– УДАРАЊЕ ГУЗИЦАМА, ИЛИ ГУЗОВАЊЕ, УОБИЧАЈЕН ЈЕ ПОЗДРАВ ЈЕТИЈА, КÔ РУКОВАЊЕ – рече Флора док је палила свеће у канделирима на зидовима. – КОД НАС ВЛАДА ОБИЧАЈ ДА СЕ СА СЛАВЉЕНИКОМ ГУЗУЈЕШ ОНОЛИКО ПУТА КОЛИКО ГОДИНА ПУНИ.

– Стани мало! Зар твоја прајети не пуни триста педесет година? – упита Амелија. – То онда значи...

– АХА! ТРИСТА ПЕДЕС' ГУЗОВАЊА – рече Флора. Брзо је извела пет чучњева и подигла пеницу. – СПРЕМНА САМ СТО ПОСТО!

Флора Грозомора је била ретка врста јетија која је обожавала да изводи склекове на једној руци и да се забавља са својим другарима.

– ЈЕДВА ЧЕКАМ ДА УПОЗНАТЕ МОЈУ ПРАЈЕТИ КЛЕМЕНС – каза она весело. – МИСЛИМ ДА ЋЕ ВАМ СЕ МНОГО ДОПАСТИ!

Врата јаме поново се нагло отворише, на шта се Лудаја од страха малчице укакила. У јаму упаде један ОГРОМАН јети с коврџавом седом длаком и наочарима с дебелим оквиром.

– ЂАО, ТАТА! – повика Флора широко се осмехнувши, па му баци петака.

– ЗДРАВО, ФЛО! ЗДРАВО, ДЕЦО! КАКО СТЕ?
– упита их Флорин тата, Лоренс Спадвик. – НАДАМ СЕ ДА СТЕ СЕ ЛЕПО НАСПАВАЛИ. НАРЕДНЕ ДВЕ НОЋИ ИМА ДА СЛАВИМО!

– Добро вече, господине Спадвик! – учтиво му се јави Амелија. – Дивно смо спавали! Као цркнуте жабе! Ове јаме су баш удобне!

– Е БАШ МИ ЈЕ ДРАГО ШТО ТО ЧУЈЕМ! – на то ће Лоренс.

– ЗНАТЕ, ДРЕВНИ ЈЕТИЈИ СЕ БАШ РАДУЈУ ШТО ЋЕ УПОЗНАТИ ФЛОИНЕ ПРИЈАТЕЉЕ! АЛИ НЕ БРИНИТЕ, НЕ ГОВОРЕ СВИ КÔ МИ. САМО РЕТКЕ ВРСТЕ ЈЕТИЈА ИМАЛИ ОВАКО ДИВАН ПРОДОРАН ГЛАС – казао је Лоренс сав поносан

и насмешио се. – СИГУРНО ВАМ ЈЕ ЛАКНУЛО ШТО ТО ЧУЈЕТЕ. ЗАМИСЛИТЕ ДА ЦЕО ВИКЕНД ПРОВЕДЕТЕ УЗ ДРЕКУ!

– Да, баш сам се питао – замишљено рече Косац.

– И колико јама има у Јетијевској гори? – радознано упита Амелија.

– ИМА ИХ БАШ МНОГО – рече Флора. – ТАТА ИХ ЈЕ ИСКОПЉО ТУШТА И ТМА ЈОШ ДОК ЈЕ ИШЉО У КОПАЧКУ ШКОЛУ!

СВАКЕ НОЋИ ДОЛАЗИ ОВА-МО ДА СЕ СТАРА О СВИМ ДРЕВНИМ ЈЕТИЈИМА. А КАД ПОРАСТЕМ, 'ОЋУ И ЈА ТО ДА РАДИМ.

– ТО ЈЕ МОЈА ЂЕРКА!
– повика Лоренс, па јој спусти балави пољубац на главу.

– ТАТААААААА! ФУЈ! – закука Флора обрисавши бале с крзна.

– ДОБРО, ОДОХ САД ДА ПОСЛУЖИМ ДОРУЧАК – рече Лоренс протрљавши панце. – ИМАМО СУПЕРЉИГАВЕ ГЛИСТЕ СА ПРЕЛИВОМ ОД КУВАНИХ ЈЕЗИКА. БОЉЕ ДОЋИТЕ ДА ЈЕДЕТЕ ПРЕ НЕГО ШТО ДЕРЕК СВЕ ПОЈЕДЕ. ОБОЖАВА КУВАНЕ ЈЕЗИКА! – Лоренс на то одјури из јаме.

Уто из јаме прекопута изађе принц Танџин Пуфница Први. Коса му је била екстра сјајна, очњаци су му били блиставобели, а и лице му је сијало.

– ЈАО! – загрме Флора покривши очи. – НЕ ГЛЕДАЈТЕ ПРАВО У ЊЕГА.

Танџин се намршти. – Како се усуђујеш! – викну он, па поглади образе. – Никад се нисам боље осећао! Открио сам нову универзалну помаду у свом месечном часопису *Размажени љринци*. Зове се *Краљевски сјај*. И стварно може да се маже на СВЕ – на нокте, на лице, на косу, на зубе, па чак и на ЦИПЕЛЕ!

Замахоа је стопалом, а ципела му се пресијава-
ла. – Резултати су феноменални!

Амелија зажмирка. – Пре ће бити *флуоре-
сценйни*.

– Баш ми је драго што овог викенда спаваш у
сопственој јами – рече Косац заклонивши очи ку-
куљицом на свом црном плашту.

Флорин тата је инсистирао да принц Танцин – вампирске и вилинске крви – има своју посебну јаму током боравка на Јетијевској гори.

Флора је покушавала да убеди тату да Танцину није потребан никакав специјалан „краљевски“

третман, али Танџин је уживао у пажњи. – Имаћу довољно места за залихе *Краљевској сјаја!* – казао је тад сав радостан.

– Осећа ли неко... прдеж једнорога? – упита Амелија.

– И ВЕЛИЧАНСТВЕНОСТИ? – додаде Флора.
– ЗНАТЕ ОНАЈ КИСЕЛКАСТО-СЛАДАК МУЧАН МИРИС. ШТО МИРИШЕ НА СЛАВУ, САМО ЈОШ ОТУЖНИЈЕ.

– То је моја помада! – на то ће Танџин. Лудаја је оњушила Танџинове ципеле и стала да их лиже.

– То је помада, Лудајо – каза Танџин – није за јело.

– А где ти је Бунда? – упита га Косац.

– Кажњена је – каза Танџин поправивши лептир-машну.

– Била је много безобразна, па је мама позвала дресера бундева да ради с њом преко зимског распуста!

Бунда је била Танцинова бундева љубимица, која је понекад умела да буде баш несташна и непослушна, али Танцин ју је ипак много волео.

– Добро, хајмо сад на забаву! – повика Танцин и обави свилени шал око врата.

Аmeliја и њени другари пођоше тунелима осветљеним свећама до јаме за забаве. Сви су се на-
тронтали – у јамама у Јетијевској гори било је
ужасно хладно, хладније него било где где је Аме-
лија дотад била. У свом омиљеном часопису *Тикве
и бундеве* прочитала је да бундеве НЕ ВОЛЕ хлад-
ноћу и да воле да се ушущкају у неко fino топло
место.

(Амелија је обожавала све што је везано за бундеве и хтела је да постане бундеволог кад порасте!) Стога је иштрикала Лудаји туфнасти комбинезон да јој за викенд буде топло.

Другари су ушли у јаму за забаве, која је од пода до плафона била окићена заставицама, паучином и сликама Флорине прајети Клеменс. Насред јаме стајао је велики округли сто са обиљем најразноврсније страхотне хране коју је Амелија икад видела – послужење је било импресивније чак од гнусне закуске на Варварском балу, који је њена мајка сваке године приређивала! Флаше мехураве зелене течности што је гргољила и шиштала, зделе свакојаких краста, чинијице са ђемом од штрокавих прстију и торта од паучјих ножица из које је цурио фил од смрскане слезине. Све је изгледало огавно укусно!

Танцин је остао без даха. – *Оно* је нешто најлепше што сам ИКАД видео...

– ЈЕСТЕ! – усхићено се сложи Флора. – ПРВО БУ ДА СЕ БАЦИМ НА ТОРТУ ОД ПАУЧЈИХ НОГУ, ПА БУ ДА НАВАЛИМ НА ОНЕ КРАСТЕ, А ОНДА БУ...

– Не, не мислим на храну – каза Танџин занесено одмахујући главом. – Оно... *оно шамо...* је нешто *најлејше* што сам икад видео! – Он на то притрча једној збуњеној јетици и поглади блиставу дијадему коју је имала на глави. – БОЖАНСТВЕНА ЈЕ! – без даха рече.

– О! – Јетица поцрвене. – Обожавам је, начисто је обожавам! СТАЛНО је носим. – Али Танџин је као нека плаха сврака већ одскакутао до слике прајети Клеменс што је стајала на столу између здела са свакојаким крастама.

– У ствари, ове блиставе наочаре још су боље од дијадеме! – зацича он. – Морам да питам Флорину прајети где их је купила!

– У СЈАЈОПОЉСКОЈ НАОЧАРНИЦИ – каза слика прајети Клеменс, на шта се Танџин

препаде. – ХИ-ХИ-ХИ! ОВАЈ МИ ШТОС УВЕК
УСПЕВА! – Стара јетица се закикота и
склони рам за слику с лица.

– ТИ СИ СИГУРНО ПРИЈАТЕЉ
НАШЕ ФЛО ФЛО! – повика
прајети Клеменс провлачећи се
испод стола.

– МИРИШЕШ НА ПРДЕЖ
ЈЕДНОРОГА И ВЕЛИЧАНСТВЕ-
НОСТ. ВЕЋ МИ СЕ СВИЂАШ!

– Ја сам принц Тан-
џин Пуфница Први –
поносно каза Танџин.

– Флорин друг и будући краљ Ноктурније.

Прајети Клеменс се грохотом насмеја. – ИМЕ ТИ ЈЕ НЕМОГУЋЕ ДУГАЧКО, А И ЗВУЧИ КÔ НЕШТО ЗА ЈЕЛО. СТОГА ЂУ ТЕ ЗВАТИ ПРОСТО ДЕЈВ. ДРАГО МИ ЈЕ ШТО СМО СЕ УПОЗНАЛИ, ПРИНЧЕ ДЕЈВЕ.

